

GS 166

Den gamla Wisgubbens

Afskedsång

då han gick från Stortorget.

Sjungen som: Jag är så nöjd,
så glad och fri, ic.

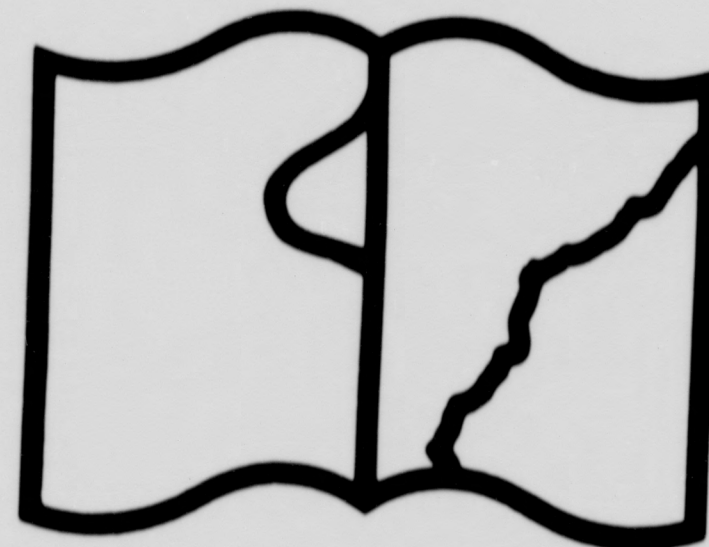

STENSHOLM,
tryckt i Marquardska Boktryckeriet, 1827.

Ej ditt watten minsta sig,
Och aldrig Wisor fattas mig!
Ne! aldrig skall jag glömma dig,
Fast jag far mina färde.

Farväl kamraters hela hop,
Som hjälpt mig colportera,
Er skål jag dricker i ett stop,
Skull' jag och kullbyttara.
En afskedsbelöning från mig tag,
Ty utan Er hwad wore jag?
Skål Pröder, Systrar denna dag,
Ty jag vil kalasera.

En Er, som wetat har
hå försela,
Nati Stockholm qwar
brist kan hela:
Om jag, det rätta sätt,
och auting rätt och slätt,
Ej Er ej om andras rätt,
all förtienst ej fela.

Symbol 11 Skadad text eller felaktig indelning
Corrupted text

Se så, jag ändtlig lyckats har
Den sista luppen gdra.
Men Gubbe! tyst, försigtig war,
Att ingen det får höra. —
I största hast en snapps dig tag,
Ty det förtjenar denna dag. —
Att taga den i andras lag
Skall ingen mig fördrå.

Om min Bantippa wore här
Hon nu ej skulle brumma,
Så fast hon synes stygg och twär,
Är en dugtig gumma.
Med lårngar, pigor, pojkar, träs
Hon kunde tråta, lifwas, slås,
Med ögon röda liksom blås,
Och röst utaf en trumma.

Hå, hå, ännu en snapps jag tar,
Och se'n jag vill fundera,
Om mynt jag nog i pungen har
Att kunna rätt hofwera.
Åh jo, jag ser det räcker till —
Jag mer ej tänker äta till,
Blott Beefsteak, Fläsk och Lamb med Dill,
Och Öhl som kan börnera.

Gastän jag lartig wisat mig,
Mitt hjerta börjat dunka
Då wisa tal ha yppat sig
Och folket börjat glunka.

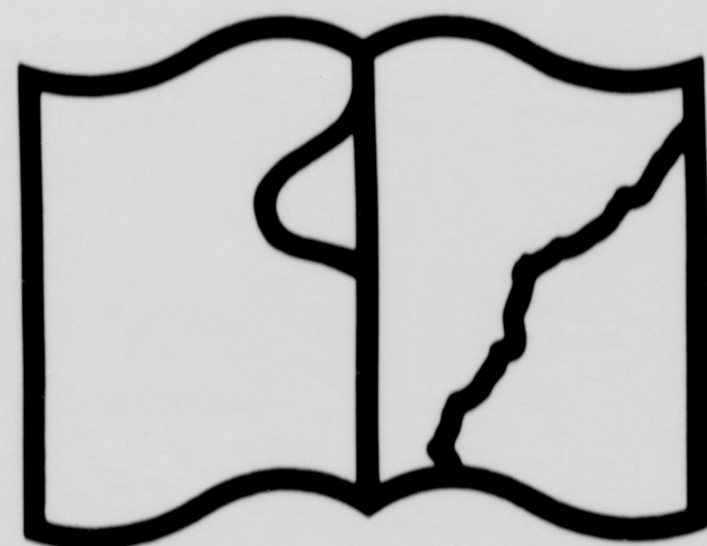
Men nu jag reser — det förstås
Helt fattig — smörjer se'n mitt krås
Med gurkor ifrån Westerås
Och punsch och filebunka.

Nog war det dumt jag swor ändå
Uti den der Konkursen,
Ty nu jag kunde smaka så
En släng utaf Pampuschen.
Men med Optikens tillhjelp än
Min gamla hederwårda wån,
Som hjelpa kan båd den och den,
Han swarar för resourcen.

En werklig Optikus han är,
Som ej är lätt att finna:
Han på sin handel alltid plår
Rätt artigt kunna winna.
Ty ögonlasen slipar han
Så swart och hwitt ej skiljas Pa'n,
Och dermed lurar han hwar man,
Så ögonen de rinna.

Men Flokast är för mig i hast
Försigtigt retirera,
Ty dröjer jag, så blir jag fast
För länste ännu mera.
Och slädnar han i flistret då,
Det mig allsinte röra må.
Blott sjelf jag räddning kunnat få,
Han får sig sjelf sauvera.

Farwål! du låra Stortorgs-pump,
Jag slatta wet ditt wårde,
Du för hwarenda ny wisslump
Mig löpare bestårde.

Symbol 11. Skadad text eller felaktig indelning
Chartered text